

Vetten päällä venho keikkui

Kirjoittanut Helmi Latva

Vetten päällä venho keikkui,
kalamiestä kannatteli.
Ilma leuto, päivä lämmin,
laine loiski, aalto keinui,
vene vierä virran myötä.

Mies ol mielitouhuloissa
kokemassa verkkoansa,
Ahdin anteja anellen.
Venoseensa lappoi verkon,
siinä hauki hyppelehti,
sätki, posti, polskahteli,
tanakammin tarttui kiinni
rivakammin riuhtoessa,
eikä olisi irti päässyt,
ahdingosta auttamatta.

Kalastaja tiesi konstin,
hauen päästi pälkähästä.
Siinä päällä pohjalaudan
kaverukset kohtasivat.
Hyvä mieli voittajalla,
viha, vimma voitettulla.

Haastoi mies nyt hauellensa:
- Kuules, kohtaloveri,
kyllä itsekin erehdyin,
virran viemänä vaelsin,
kuunnellut en neuvoloita,
enkä ottanut opiksi
varoitusta maamoseni.

Paha verkkoja viritti,
pää n menoksi matkamiehen.
Suin päin sinne säntäsinkin,
takiaisna tartuin kiinni,
sotkin pääni solmuloihin,
en olisi irti päässyt,
jos tuki ei olisi tullut,
ollut läsnä ystäväni.

Siinä kohtalokaverit
virran päällä venhosessa.